

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur tot wijziging van het Besluit vergunningen natuurbeschermingswet 1998 in verband met de toevoeging van categorieën van projecten en andere handelingen waarop het vergunningver-eiste van de Natuurbeschermingswet 1998 niet van toepassing is.

's-Gravenhage, 11 april 2008

No. TRCJZ/2008/1016

Directie Juridische Zaken

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 7 januari 2008, nr. 08.000015, mach-tigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 29 februari 2008, nr. W11.08.0003/IV, bied ik U hierbij aan.

De Raad van State maakt een aantal opmerkingen over de verenigbaarheid van het ontwerp-besluit met de Habitatrictlijn en de Kaderrichtlijn Water. Hij is van oordeel dat in verband met deze opmerkingen over het voorstel in deze vorm niet positief kan worden geadviseerd. De Raad heeft bezwaar tegen de inhoud van het ontwerpbesluit en geeft u in overweging niet aldus te be-sluiten.

De opmerkingen van de Raad worden hier niet behandeld, omdat ik voornemens ben het ont-werpbesluit niet te laten bekrachtigen. De redenen hiervoor worden in het navolgende besproken.

A A N

DE K O N I N G I N

Met het ontwerpbesluit werd beoogd onder voorwaarden een generieke vrijstelling van de vergunningplicht uit de Natuurbeschermingswet 1998 te verlenen voor de ammoniakdepositie die het gevolg is van de vestiging of uitbreiding van veehouderijen. Deze vrijstelling zou een voorziening moeten treffen voor de periode tot voor elk individueel Natura 2000-gebied een beheerplan is vastgesteld, waarin ook duidelijkheid wordt verschaft over de specifieke maatregelen die nodig zijn voor de bescherming van de relevante, voor verzuring gevoelige natuurwaarden. Dit om voor de tussenliggende periode duidelijkheid te verschaffen aan de sector over de mogelijkheden tot oprichting of uitbreiding van veehouderijbedrijven. Dat past in het kabinetsbeleid dat erop is gericht om binnen de kaders van de Habitatrictlijn voor de economische sectoren tot een zo haanteerbaar mogelijke implementatie van Natura 2000 te komen.

De Raad hanteert – samengevat – het uitgangspunt dat een generieke opheffing van de vergunningplicht voor vestiging of uitbreiding van veehouderijen weliswaar denkbaar is, maar alleen indien op voorhand door de voorwaarden en beperkingen van het ontwerpbesluit ten aanzien van elk individueel plan of project in relatie tot elk individueel Natura 2000-gebied is zeker gesteld dat zich geen significante gevolgen voordoen. Wetenschappelijk onderzoek moet daarover zekerheid bieden. Gegeven het aan dit ontwerpbesluit ten grondslag liggende onderzoek is de Raad van oordeel dat aan dit vereiste niet is voldaan. De Raad komt tot dat oordeel op grond van het voorzorgsbeginsel dat aan het beschermingsregime van de Habitatrictlijn ten grondslag ligt.

Mij is gebleken dat aanvullend wetenschappelijk onderzoek op korte termijn niet tegemoet kan komen aan de bezwaren van de Raad van State en dat het ontwerpbesluit tegen deze achtergrond niet de oplossing voor de veehouderijsector kan bieden die was beoogd. Dit betekent dat voor nieuwvestiging of uitbreiding van veehouderijen steeds in het kader van de vergunningverlening een afzonderlijke toets zal moeten blijven plaatsvinden naar de effecten daarvan voor het Natura 2000-gebied, in ieder geval in de periode tot de beheerplannen zijn vastgesteld. Het kabinet zal samen met de provincies, die bevoegd zijn tot vergunningverlening op grond van de Natuurbeschermingswet 1998, de sector en natuurorganisaties bezien wat de gevolgen zijn en hoe daarmee om te gaan.

Daartoe gemachtigd door de ministerraad moge ik U in overweging geven het hierbij gevoegde ontwerpbesluit overeenkomstig het advies van de Raad van State niet te bekrachtigen en goed te vinden dat het onderhavige nader rapport tezamen met het advies van de Raad van State en het ontwerpbesluit en de daarbij behorende nota van toelichting, zoals deze aan de Raad van State zijn voorgelegd, openbaar wordt gemaakt.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg